

BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

28. évfolyam 1. szám

2024. június - Pünkösd

El Greco (Domenikos Theotokopoulos, 1541-1614): Pünkösd – Museo del Prado, Madrid

„Mózes így felelt a népnek: Ne féljetek! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma az Úr!”

2Móz14,13a

Június hónap igéje egyszerre biztatón, bátorítón és figyelmeztetően szól hozzánk a tanév vége felé, a nyári időszak elején. Mindkettőre szükségünk van egy-egy váltás idején, amikor valamit lassan már magunk mögött hagyunk, és új időszaknak nézünk elébe.

Mózes ezen szavai az Egyiptomból való szabadulást követően, a pusztai vándorlás kezdetekor, az első felmerülő nehézségek, aggodalmak idején hangoznak el. A menekülésben elfáradt, elcsigázott nép, immár maga mögött hagyva a rabszolgaságot, az azzal járó félelmet, létbizonytalanságot, most egyszeriben a vágyott szabadság állapotában éli át ugyanezt. A fáraó csapatai üldözőbe veszik, nincs mit enni, nincs mit inni, egyszerűen az alapszükségleteik kerülnek veszélybe. A nép Isten által választott vezetője, Mózes, erősíteni és bátorítani próbálja a viharvert sereget, de egyben inti is őket, hogy a szabadság íze sokféle helyzetben való helytállást is jelent. Hamis biztonságot hagytak maguk mögött, ne sírják vissza, hiszen maga Isten az, aki új utat adott eléjük.

Mi is sokszor hajlamosak vagyunk hasonló kétségbeesésre, amikor valamit lezárunk, és új fejezet indul az életünkben. Még akkor is, amikor egészen egyértelmű a jó irány, az Isten által megmutatott új irány.

Egy – talán – különös párhuzamra szeretném most irányítani a figyelmet. Sokan vagyunk úgy, hogy nem tudunk kikapcsolni, leállni, pihenni, még akkor sem, amikor adatik idő, lehetőség. Benne vagyunk egy feladatban, egy-egy nagyobb projektben, és annak elvégzése után csak úgy keressük a helyünket, hogy akkor most mi lesz velünk, mihez kezdjünk a felszabadult idővel. Sokan szabályosan kétségbeesnek ilyenkor, és nem találják az új helyzetben az új lehetőséget.

Számunkra is Isten által adott új fejezet egy nyári időszak, azon belül a szabadság hetei. Mi ugyan nem rabszolgaságból szabadultunk, de fontos tudatosítani magunkban, hogy a pihenés és kikapcsolódás lehetősége is Istentől való ajándék a számunkra. Abban új feladatokkal, más feladatokkal, mint a tanév során. Ezek a feladatok ne ejtsenek kétségbe minket: álljunk helyt bennük, köztük, legyen szó a családra való koncentrációról, az otthon lévő gyerekekkel töltött időről, egy kertrendezésről vagy házbéli, ház körüli tevékenységről, de akár egy nyaralás megszervezéséről. Nagyon fontos dolgok ezek is az életünkben, és Isten vezetését érezhetjük ebben is, még ha hirtelen ki is zökkenünk a komfortérzetünkéből.

Így legyen áldott, Istenre figyelő, egymásra figyelő nyári szünetünk, abban új utaink, bátor lépéseink! Ámen.

Keczkó Szilvia

Ifjúsági utószilveszter a Mátrában

Az idei tanév hosszúra nyúlt téli szünete azt az ötletet vetette fel bennünk, hogy a szokásos kis előszilveszteri ifjúsági összejövetelünket toldjuk meg egy éjszakával (és egy plusz nappal), és utazzunk el a csodálatos Mátraszentistvánra, egészen pontosan az ott található Keken András menedékházba, amelyet korábbi kirándulásokról jól ismerünk. Kiváló helyszínnek (és kiváló ötletnek) bizonyult, ugyanis a 40 férőhelyes házikóba végül 41-en összehúztuk magunkat, és remek hangulatban töltöttünk el két teljes napot.

A legnagyobb „durranás” az volt, hogy – mivel a hely „megközelíthetetlen”, vagyis tömegközlekedéssel szinte lehetetlen az odajutás –, autókkal és kölcsön-kisbuszok-

kal oldottuk meg az utazást. Az ifisek közül Mihályi Zsombor és Keczkó András vitt egy-egy hétszemélyes fuvar, Pali és örökös iftáboroztatónk, Osváth Szabolcs egy-egy kisbuszt vezetett, de természetesen Szabi és jómagam is (gyerekekkel) teli autókkal érkezünk. Pont befértünk!

Az ott töltött két nap folyamatos mozgásban telt, rengeteget játszottunk, vetélkedtünk, kirándultunk, de komoly beszélgetések, áhítatok és közös éneklések is gazdagították ezt az együtt töltött időt a fiatalok számára és számunkra is. Hálás vagyok érte, még ennyi idő távlatából is, hogy megvalósult, hogy áldott és vidám órákat lehetünk együtt ifjúságunk tagjaival.

Keczkó Szilvia

Születésnap Szárszón

Kisfiunk első születésnapjához ünnepegyénen tervezése közben még bizonytalanul tekintettünk a balatonszárszói hétvége elé, majd lelkesseink, Szilvi és Pali hívása után elhatároztuk, hogy ott töltjük a számunkra ünnepi február 10-ét. A hétköznapok rohanásában még elképzelni sem tudtuk, hogy mi is vár ott ránk, ezen a kizárólag pozitív hangvétellel emlegetett, programokban és elcsendesedésben gazdag alkalmon.

Pénteken nagy izgalommal, a munkából is egy kis időt lecsípve, sikerült időben érkezniünk, így elsők között foglalhattuk el a szállásunkat. Szobánk ablakából a mesés Balaton tárult elénk, melynek tavaszias nyugalma segítette a megérkezést. Első közös eseményként a vacsora, majd az áhítat következett.

Az este – kis csoportokra osztva – játékos bemutatkozással indult, melynek során sokan mélyítették, mások bővítették az ismerősi körüket. Gáborral és Barbarával kerültünk egy kis csoportba. A játék közben kiderült, hogy „keresztutca szomszédok” voltunk évekkal ezelőtt, mégis csak Balatonszárszón sikerült megismerkednünk. A hasonlóságokat kutató első gyülekezeti játékban ez, még néhány közös ponttal kiegészülve is kevésnek bizonyult a győzelemhez. Ennek ellenére állítom, hogy mi is ugyanolyan nyertesek voltunk a játéknak, hiszen közelebről megismerhetnünk addig csak látásból ismert családokat.

A pénteki késő estébe nyúló programokon nem vettünk részt, mert engedélyeztünk magunknak egy kis pihenést a heti fáradtság után.

A szombat reggeli áhítat után egy lazább játék következett a parton, a kő-papír-olló játékok győztes csapatkapitányainak nevét kellett kiáltani. Egy ilyen játék során célszerű másokat is nyerni hagyni, hacsak nem egyedül a saját nevünket szeretnénk még jobban megtanulni. Mi kizárólag ezen gondolatok mentén mondtunk le immár másodszor is a győzelemről. Nagy Szabolcs remekül irányította a gyerekek bújócskázását, a játékszabályokat úgy módosítva, hogy a megtalált gyerekeket nevükön kellett szólítani.

A közös ebéd után lányaink a csocsóasztalnál játszottak, barátkoztak, ami számunkra kellemes meglepetés volt, mert hasonló szituációkban máskor nehezebben oldódnak. Így csak az egyéves fiunkról kellett gondoskodnunk, ami felért egy délutáni szieszttal.

Délután Szabolcs mellett Barbara segítette a felnőttek elmélyülését, mely alkalom az egymásra odafigyelés és a befelé figyelés között is folyamatosan váltakozott. Az egyéni, páros és kisebb körös foglalkozás végén még közös élethelyzetek átélésére és bemutatására is jutott idő. Mindeközben a gyerekek, Nóra szervezésével, a szállás több pontja között, tehát sportosan, bibliai alapismereteket megkívánó feladványokat igyekeztek megoldani. Feleségem pedig a baba-mama körhöz csatlakozhatott, ahol a kisgyermekkel érkező szülőknek is volt lehetőségük elmélyülni, ismerkedni és kapcsolatokat építeni. Minden korosztálynak volt tehát lehetősége megtalálni a számára megfelelő lelki töltekezést.

A közös délutáni éneklések után a zenekar még egy boldog születésnapi dalt is elénekelt kisfunknak, ami csodálatos meglepetés és élmény volt számunkra. A szombati, késő estébe nyúló programon jó alkalom nyílt a társasjátékban való szereplések mellett többet megtudni a gyülekezet életéről, melyekről a vasárnapi istentiszteleteken csak részleteket hallani.

A vasárnap közös reggelivel kezdődött, amit családi, balatonszárszói istentisztelet követett, ahol Szabolcs prédikált. A 12 éves Jézus a templomban történet feldolgozása során a gyerekek is felidéztek, hogy őket az éppen mással elfoglalt szülők hol és

milyen alkalommal veszítették szem elől. Az alkalom zárásakor nem maradhatott el a szombati csapatverseny helyezéseinek ismertetése és a nyeremények kiosztása sem.

A programok alapján érezhető volt, hogy hosszas, odaadó, erőfeszítést igénylő felkészülés előzte meg az alkalmat. A házigazdák is nagyon kedvesek voltak, mindig finom, gyerekbarát ételekkel készültek. Hálásan köszönöm a családnak nevében Szilvinek és Palinak a meghívást, és bízom benne, hogy jövőre is jut szabad hely a szárszói családi hétvégén.

Gubán Zoltán

„Révfülöpi hétvége” Balatonszárszón

„Csak Istennél csendesül el lelkem – remény és támasz krízis idején”

A „szárszói hétvégék” minden évben prioritást élveznek a családi naptárunkban. Idén az „első Szárszót” a gyülekezet a kisebb és egészen kicsi gyermekes családoknak szervezte, míg a konfis korosztályú és az ifis „családok” erre, a „második Szárszóra” kaptak meghívást. Családunk az első hétvégére ment el, Peti fiunk igényét szem előtt tartva. Bátyja, Marci viszont már konfis, az ő szorosabb barátai nem lehettek jelen. Mégis zsörtölődés nélkül végig segített a feladatokban, a zenélésben, a kicsikkel való foglalkozásban. Ezt a helyzetet olyan kedvesen, elfogadóan kezelte, hogy elhatároztam, mindent megteszek, hogy a második hétvégére is el tudjunk menni, legalább fia és apja. Így kerültünk erre a találkozóra, ahol már több konfis résztvevő is volt családotul, plusz az ifik és mindenféle korú testvéreik.

A hétvége szellemi programját dr. Szabó Lajos és Szabóné Mátrai Mariann vezették, Keczkó Pali segítségével mellett. Ifj. dr. Vidovszky István volt a házigazdánk, aki végig kitartott a strukturálásban, hirdetésekben, akár az éjszakai ügyeletben is. Tartalmi szerepet is vállalt, hiszen ő vezette fel még péntek este a hétvége témáját: „Krizisek között”. Spirituálisan is elindulhatunk a témában, mert Szilvi az esti áhítatot a főtémához kapcsolódva a Zsoltárok könyve mondatára építette, megalapozva a lehetséges választ a krízisre: *„Csak Istenben nyugszik meg lelkem”*.

A szombati nyitó előadást Pali tartotta: *„Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából”* mottóval (Zsolt 25,15). Ezzel és a reflexiókkal beljebb mehettünk a választott témánkban. A szellemi vonulat délután dr. Szabó Lajos elő-

adásával folytatódott („Gyűjts csillagot, vess sugarat...”). A gondolatébresztő felvezetés után kis csoportban találtuk magunkat, három kisebb körben vallottunk saját egykori vagy jelen nehézségeinkről és a kipróbált kivezető utakról. A könnyektől sem mentes megosztásokban számos személyes megküzdési módot ismerhettünk meg, amelyek között felfedeztünk általános jellemzőket és típusokat is (ezek a lélektan „coping stratégiái”). Tehát nemcsak a saját néztük elméletben és saját élményben, hanem rögtön mellé tettük a lehetséges kivezető utakat is.

Párhuzamosan tartalmas gyermek és ifi program zajlott. Vetélkedők, kézműveskedés, sportprogramok bent és a parton. Sokat énekeltünk, mindenféle zenei stílusban, Ecsedi Zsuzsától új éneket is tanultunk.

Este több csapatban vetélkedő zajlott történelmi konfliktusok, országok közötti vagy társadalmi krízisek témájában Mohai Tamás és Mészáros Gabi szervezésében és vezetésével.

Elcsendesedés, Pali vezetésével az esti áhítat, a nehéz téma után felszabadult esti beszélgetések, néhány pohár finom vörös-

bor mellett. Az esti együttlét és beszélgetések feltöltőek voltak és alig lehetett a kellemes témáktól aludni térni...

A keret, a szervezett programok és a kötetlen együttlét kellemes egyensúlyban egészítették ki egymást.

Jó volt látni a már tíz éve ismert kamaszokat és ifiket, fiatalokat önállóan, de a család közelségében munkálkodni, pingpongozni, „bandázni”. Élvezettel néztem a kamaszok fáradhatatlan (háromnapos) rajzását az épületben és a kertben.

Sokkal többen voltunk, mint amennyien valójában. Több gyülekezeti tagot „meghívtunk” a beszélgetéseink során, emlegettünk a meséléseinkben, netán gondoltunk rájuk esti imáink vagy az áhítatok során. Valahogy így lett kerek az együttlét.

A vasárnap fényét az úrvacsorai istentisztelet adta Szabóné Mátrai Mariann igehirdetésével, melynek középpontjában a Mózes 5. könyvéből származó alábbi ige volt: „Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!”

Köszönjük mindenkinek, aki hozzáette az energiáját, kedvét, idejét!

Pintér Gábor

Tisztújítás – 2024

A Magyarországi Evangélikus Egyházban minden hatodik évben általános tisztújításra kerül sor gyülekezeteinkben. A jelölőbizottság több hónapos munkáját követően nálunk 2024 márciusában választottuk meg, majd iktattuk be ünnepélyes keretek között az újonnan tisztségükbe kerülő felügyelőt, másodfelügyelőt, gondnokot, másodgondnokot és presbitereket. Hálásan

köszönjük mindazon presbiterek és korábbi felügyelőnk munkáját, köztünk végzett szolgálatait, akiktől elbúcsúztunk az előző ciklus lezárásával egyidőben. Az új vezetőséggel és az újonnan felálló presbitérium tagjaival az alábbi fényképes bemutatkozásokon keresztül ismerkedhetünk meg. Legyen áldás gyülekezeti szolgálataikon, életükön és közösségünk életén!

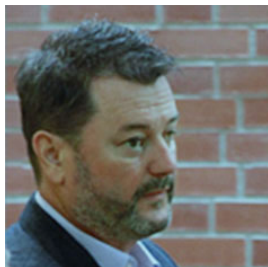

Bakosné Kenessey Erzsébet

Presbiter-pénztáros

Közgazdászként végeztem, presbiterként több mint tíz éve vagyok felelős a gyülekezet gazdasági ügyeiért. Gyülekezetünkben már régóta vállalt feladatom a senior csütörtöki órák és a nyári családi hétvégék szervezése.

Férjem, Balázs informatikus, lányom, Petra a gyülekezet ifjúsági csoportjának tagja, Marcipán kutyánk lelkes kiránduló.

Dr. Bognár Attila

Presbiter – Másodfelügyelő

Ügyvédként dolgozom. Az elmúlt hat évben presbiterként szolgáltam. Az istentiszteleti alkalmakon túl a keddi bibliakör, a házaskör és a senior ifjúság alkalmait látogatom. Részt veszek a liturgikus kórus szolgálataiban, a gyülekezet nyári kerékpártúráján. Lányaim – Helka 19, Anna 15 éves – a gyülekezetben konfirmáltak. Anna az ifi alkalmak látogatója.

Császár Andrea

Presbiter

Terényből, Nógrádból származom. Jelenleg Solymáron élünk férjemmel és két gyermekünkkel, Lilivel és Viddel. A konfirmációhoz közeledve olyan lelki otthont kerestünk a gyermekeink és magunk számára, ahol ők is megtalálhatják a saját közösségüket. Olyat, ami hosszú távra lelki otthont jelenthet majd számukra, mint számunkra a mi gyermekkori gyülekezeteink jelentettek.

Dr. Ecsedi Zsuzsa

Presbiter - Kántor

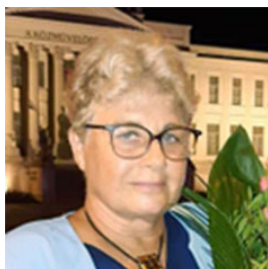
A gyülekezet kántoraként 2007 óta törekszem arra, hogy az istentiszteleten a zene az evangélium hirdetését szolgálja. A Budai Egyházmegyében öt éve szervezem a Budai énekünnepet. Az Evangélikus Kántorképző Intézet tudományos főmunkatársaként a tanítás, kutatás mellett 2022 óta az Énekeskönyv-megújítás szakmai vezetése is feladatomban.

Gubán Zoltán

Presbiter

Közgazdász vagyok, pénzügyi területen dolgozom. Családom, mely tavaly bővült hat tagúra, közel tíz éve jár a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközségbe, itt eskettek minket, itt keresztelték gyermekeinket, ide járunk istentiszteletre. Édesapai nagymamám keresztény értékrendje és nevelése nagy hatással volt rám. Gyermekeinket is ezen értékek mentén neveljük.

Dr. Halász Katalin

Presbiter

A Tartsay Vilmos utcai templomban keresztelt Danhauser nagytiszteletű úr, majd Csengődy László szárnyai alatt konfirmáltam. Állandó résztvevője vagyok a gyülekezeti konferenciáknak, kirándulásoknak, színháztársulatoknak. Mindhárom unokám itt keresztelkedett, a legidősebb – Luca – itt konfirmált. Viharos életemben biztos nyugvópont, igaz barátsággá nemesült kapcsolatok otthona a Kék Golyó utcai templom.

Mészáros Gabriella

Presbiter

A gyülekezethez több mint tizenöt éve csatlakoztunk. Hat éve vagyok presbiter. Fiaink a Deák Téri Evangélikus Gimnázium tanulói. Férjemmel mindketten informatikusként dolgozunk, a férjem intézi a hegyvidéki honlap ügyeit. Az elvonulások alkalmak lelkes kvízmesterei is vagyunk. A következő hat évben is örömmel veszek részt a presbitérium munkájában.

Mihályi Szabolcs

Presbiter – Felügyelő

Az informatika területén dolgozom. Keresztelésemtől óta itt élek a gyülekezetben. Családommal rendszeres látogatói vagyunk a gyülekezeti alkalmaknak, részt veszek a szervezésükben. 1997 óta vagyok presbiter, 2012 óta pedig másodfelügyelő. Felügyelőként támogatni szeretném lelkészeink és az újonnan felálló presbitérium munkáját, segíteni Hegyvidék stabil pénzügyi helyzetének fenntartását.

Müller Judit

Presbiter

A gyülekezetnek születésemtől tagja vagyok. Itt kereszteltetek, itt konfirmáltam, és itt kötöttem házasságot. Több mint harminc éve vagyok presbiter. Alapító tagja vagyok a mai szenior bibliaórának és az 1989-ben alakult énekkarnak. Édesapámmal szerveztük az első nyári, akarattyai hétvégét. Kertészmérnökként és mérnök tanárként enyhén sérült fiatalokat tanítok egy szakképző iskolában.

Nagy Ágnes

Presbiter

Fuvolaművész, fejlesztőpedagógus vagyok. Többgenerációs hegyvidéki evangélikus családból származom. Kislányom jövőre kezdi meg itt konfirmációs oktatását. Hegyvidéken elsősorban a zene nyelvén szóltam eddig. Nagy örömmel muzsikálok a könnyűzenés istentiszteleteken, éneklek a kórusban. A jövőben szeretnék még többet tenni ezért a közösségért.

Narancsikné Koczor Ágnes

Presbiter

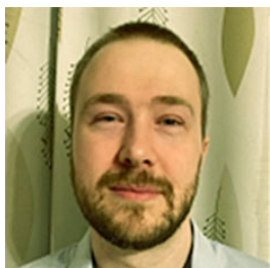
Hegyvidéken nőttem fel. Személyiségemre befolyással volt a nagy, evangélikus család ölelő összetartozása. Gyermekbibliakörre, aztán ifibe jártam, 15 éves korom óta tagja vagyok a kórusnak. A szociális szférában helyezkedtem el, hogy egy kicsit visszaadjak a világnak abból a sok jóból, amit kaptam az élettől. Három lányommal és férjemmel közösen járunk a gyülekezet alkalmaira.

Osváth Szabolcs

Jegyző

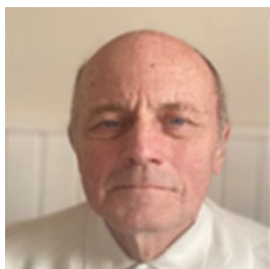
Radiokémikus, nukleáris vegyész vagyok. Zuglóban konfirmáltam, nagyjából az ezredforduló óta járok a Kék Golyó utcai templomba. A gyülekezeti programok technikai lebonyolításában igyekszem hasznos lenni. Az elmúlt 10-12 évben tagja voltam a presbitériumnak. Mostantól jegyzőként, ezzel a konkrét feladatvállalással segítem a gyülekezet életét.

Özvegy Gergely

Presbiter

Közgazdászként a Pénzügyminisztériumban dolgozom. 1996-ban kerültem a gyülekezetbe, mikor édesanyám lett az egyházi. 2020-ban nősültem, 2022-ben született kislányunk, Abigél. A gyülekezet életében tevékenyen jelen vagyok. Versmondó körben és a felnőtt színjátszó kör tagjaként is megmutatkozom. Gyülekezetünk énekarában is aktívan énekeltem néhány évig.

Paulik Pál

Presbiter

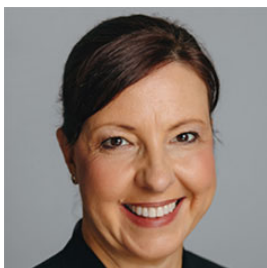
1951-ben Kondoroson születtem, evangélikus családban. Itt kereszteltek meg és itt konfirmáltam. Katonai pályára léptem, határőrtisztként dolgoztam. Szeretett feleségemmel 1974-ben kötöttünk házasságot. Ezt 1999-ben a Tartsay Vilmos utcai templomban erősítette meg Bácskai Károly lelkész. 2012-ben lettem presbiter. E tisztségben a következőkben is szeretném szolgálni gyülekezetünket.

Szák-Kocsis Pál

Presbiter – Gondnok

Építészmérnök vagyok, alkotó ember (kő- és versfaragó). Feleségemmel több mint harminc éve kapcsolódtunk a budahegyvidéki gyülekezethez. 2011-től vettem részt aktívabban a szolgálatban: keddi bibliaórák, Keresztyén Értelmiségi Fórum szervezése. 2018-tól vagyok presbiter és az építési bizottság tagja. Szakmai ismereteimmel és hitlélményeimmel szeretném továbbra is szolgálni a gyülekezetet.

Turján Ildikó

Presbiter – Pénzügyi bizottság elnöke

A Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem pénzügy szakon. Több mint húsz évet töltöttem a bankszakmában. 2020 óta pénzügyi tanácsadó vállalkozásom van. 2009 óta vagyok tagja a budahegyvidéki gyülekezetnek. Itt volt az esküvőnk Péterrel, azóta járunk rendszeresen a házaskörös alkalmakra, gyülekezeti programokra, kirándulásokra. Lányunk, Veronika idén konfirmál.

Zsigmondy Szabolcs

Presbiter – Másodgondnok

1972. május 23-án születtem. Szüleim révén a budavári gyülekezethez tartoztam, ott is konfirmáltam. Mint háromgyerekes apuka kerültem tizenhat éve a hegyvidéki gyülekezetbe. Közösségünkben igyekszem különböző feladatokban tevékenyen részt venni. A házaspáros kör tagja vagyok. Második ciklusomat kezdem presbiterként, és ez időszakban másodgondnokként is szolgálok majd a gyülekezetet.

Zsolnay Györgyné

Számvizsgáló bizottság elnöke

A nyáregyházi evangélikus gyülekezet tagjaként nőtem fel. Közgazdász férjemmel 1975-ben kötöttünk házasságot. Mindkét gyermekem Budahegyvidéken konfirmált, itt kötöttek házasságot, és gyermekeiket is itt keresztelték. Aktív munkás éveimet kereskedőként töltöttem. Az egyházközségben tavaly kértek fel a számvizsgáló bizottságba, amit örömmel vállaltam.

Presbiteri hétvége

Egy szikrázóan napfényes áprilisi hétfőn, az újonnan megválasztott presbitérium tagjaként indultam el a presbiterok hagyományos hétfői elvonulására. Három nap együtt, amelybe befér a munka, a nevetés, az ima. Felvidékre, Tornaljára készültünk, amely már nem ismeretlen terület a gyülekezet számára.

Várakozással, nyitottsággal, kis szorongással indultam útnak. Megtalálom-e a helyemet? Be tudok-e illeszkedni? Lesz-e nekem való feladat? S mint minden hegyvidéki alkalmon, itt is minden hamar természetesé vált. Természetes volt, hogy beszélünk magunkról, hitünkről, a gyülekezethez való kötődésünkről, munkánkról, hivatásunkról. És meghallgatjuk a másikat, figyelemmel, szeretettel. Persze nem maradtak el

az ismerkedős játékok sem, megtudtuk, hogy kinek a kedvenc tánca a cha-cha-cha, ki szeret fát metszeni, ki autót mosni vagy éppen sziesztázni. De kirándultunk is a csodálatos felvidéki tájban, élveztük a korán jött nyarat és egymás társaságát, a finom ételeket, éjszakába nyúló estétet. Sokat beszélünk a gyülekezeti élet egyes területeiről, az ezekhez kapcsolódó feladatokról, áttekintettük a közelmúltat, terveztünk a jövőre, kijelöltük a fő csapásokat, irányokat.

A hétvége lezárásaként vasárnap Keczkó Szilvia igehirdetését hallgattuk meg a gömörpanyiti evangélikus templomban. Isten segítségét kértük munkánkhoz és ahhoz, hogy elkötelezettségünket, elhívásunkat megerősítse és megtartsa bennünk.

Nagy Ágnes

Konfirmáció 2022-2024.

Mondhatnám vagy írhatnám, hogy 2024. pünkösdjén szép rendben, ünnepélyes keretek közt lezajlott a konfirmáció, és a kétéves képzés alatt is minden a már megszokott menetben zajlott. Hiszen újra jártunk Schrobenhausenben, német testvérgyülekezetünk vendéglátását élvezve, de meglátogattuk északi testvéreinket Tuusulában, és kihasználtuk a közösség építésére két itthoni konfirmandus hétvégénk minden pillanatát. Azonban mégsem mondom, hogy minden a megszokott menet szerint történt, mert egyrészt minden csoport más, és nem csak létszámát tekintve, másrészt személy szerint igyekszem mindig valami újat csempészni a sok stabil elem közé. Volt olyan, hogy a változást a covid idézte elő, és pünkösd helyett szeptemberben, Budahegyvidék helyett a Deák téren volt a konfirmáció, és olyan is volt, hogy máshová utaztunk egy-egy hétvégére, de az elmúlt két tanév eseményei és eredményei meglehetősen sok változást, megújulást hoztak.

Például még soha nem voltunk ilyen sokan. Idén huszonegy fiatal állta körül az oltárt, és 18 éves hegyvidéki szolgálatunk alatt eddig mindig húsz alatt maradt a konfirmandus létszám. Az egyik újítás ezért a gyakori csoportbontás volt, a tavalyi évben hatodévesünkkel, Slezák Bencével vezettük a kettéosztott társaságot, idén, amíg erre szükség volt, Szabi és Pali segítettek ebben. Az első megszeppenést pozitív eredmény követte, hiszen egyrészt megnyugtattuk őket, hogy minden alkalommal másképp osztjuk el a csoportot, és mindenki gyakran kerül majd össze a legjobb barátjával, de ami ennél is szembetűnőbb, hogy a 10-11 fős

kis csoportokban hihetetlenül hatékonyan tudtunk dolgozni. A játékorák, az éneklések és a bontást nem igénylő feladatok pedig mindig a nagy közösségben valósultak meg, október óta gyakran a kanapékkal, babzsákokkal berendezett kis klubszobában, mely igazán otthonukká vált a fiataloknak. A szoba megvalósulását ezúton köszönjük egy konfirmandus édesanya nagylelkű adományának!

Szóval, idén a forma és a helyszín is változott, ráadásul nem Piliscsabára, hanem Balatonszárszóra utaztunk egyházmegyei konfirmandus hétvégére, ami nagyszerűen kovácsolta össze - a sok más utazásunk mellett - a csapatot. Az előző két társaság Schrobenhausenbe sem utazhatott a covid helyzet miatt, de számukra most ez is újra megadatott, és nagyszerű, emlékezetes utunk volt Németországba 2023. tavaszán.

A legnagyobb változás azonban a vizsga formájában történt. Gyülekezetünkben 2008 óta elsősorban nem a konfirmációi káté kérdéseivel, hanem fontos keresztény témákkal ismerkedünk a fiatalokkal, és ezeket dolgozzuk fel számukra élvezetes, izgalmas módszerekkel, melyek során elmondhatják véleményüket, feltehetik bátran a kérdéseiket. A vizsgán legkedvesebb témájukból számoltak be, ezeket hallgattuk meg, mint egy személyes beszámolót a témában, minden egyes fiatal hosszabb-rövidebb feleletében. Szerettem, szerettük ezt is nagyon, de eljött az a pillanat, amikor azt éreztem, itt az idő, hogy változtassunk.

Ezért azt a tíz nagy témakört, melyekkel dolgoztunk, egy színdarabba foglaltam, és három hónapon keresztül a konfis órák

időpontjában hétről hétre színpadra – azaz oltártérbe – vittük. A témákat igyekeztem elrejteni fiatalok hétköznapi élete, dolgai közé, és utólag elmondhatom, a visszajelzések alapján is, hogy elég jól sikerült. A gyerekeknek sajátjukká, vérükké vált, szinte mindenki ismerte a teljes szöveget, nem csak a sajátját, és hihetetlen természetességgel játszottak az oltártérben – azaz az iskolában, a parkban és a templomban – a pünkösdot megelőző szombat délután. Noha ez egy konfirmációi vizsga, sőt konfirmációi vizsgaistentisztelet volt, hatalmas sikert aratott, még ha különös is ezt mondani. Ekkora vastaps nem hangzott még templomunkban. A fiatalok büszkén és megatottan álltak percekig az oltár lépcsőin, a családok, gyülekezeti tagok pedig megatottan és hálásan köszönték meg a tapssal a bemutatót, a vizsgát.

Hiszem, hogy ez is Istenre, az ő munkájára mutat, mint oly sok minden e csapat életében. Annyit formálódtak, annyit fejlődtek a hónapok, évek során, hiszem, látom, hogy sokukban ébredt kíváncsiság, érdeklődés, hit, sőt elköteleződés az Isten, az egyház ügye iránt. Hiszem, látom, hogy

életre szóló barátságok köttetnek, és e köté együtt nagyon erős lehet. Vasárnap, az ünnepi istentiszteleten ezért imádkoztunk, ezért adtunk hálát, és így kaptak személyes áldást, ők, huszonegyen:

- 1, Fodor Wanda
- 2, Halbritter Ádám
- 3, Hudomel Mira Sophia
- 4, Jakabfi Szonja Eszter
- 5, Kappéter Márton Ábel
- 6, Keczkó Emília Sára
- 7, Mádi-Nagy Júlia
- 8, Megyeri Boróka
- 9, Mohai Márk Levente
- 10, Molnár Dávid
- 11, Mousa Anna Terézia
- 12, Németh Abigél Nóra
- 13, Péti Kornél
- 14, Pintér Márton
- 15, Rohrbacher Veronika
- 16, Schmidt Gréta Irén
- 17, Sonnleitner Zsófia
- 18, Tóth Tünde Deborah
- 19, Vida Bercel
- 20, Vidovszky Benedek Máté
- 21, Virágh Hanga

Keczkó Szilvia

A kereszt teológusa

Dr. Tomcsányi Attila bácsitól búcsúszunk

Tomcsányi Attila 1927. szeptember 4-én született az akkor még nem Budapesthez tartozó Újpesten, háromgyermekes baptista családban. Két húga, Gabriella és Marianna 3, illetve 10 évvel volt fiatalabb nála.

Katolikus nagymamája nagyon aggódott a baptisták felnőtt-keresztelési szokása miatt, és titokban megkereszteltette az unokáját a templomban, ahová járt.

Attila kezdettől fogva kitűnő tanuló volt, és már az elemiben is voltak korrepetálásra szoruló "tanítványai" az iskolatársai között. Középkisiskolába a rákospalotai Wágner Manó magángimnáziumba járt, ahol 1945-ben érettségizett a háború és a holocaust után alaposan megfogyatkozott osztályával.

Egyetemi tanulmányait az Orvosi Egyetemen végezte, és ideggyógyászatra szakosodott. Az egyetemen ismerte meg leendő feleségét, a sebészorvosnak készülő, evangélikus Major Zsuzsannát, akivel 1950-ben kötött házasságot. Attila ekkor lett az evangélikus egyház tagja. Ikerlányaik, Judit és Zsuzsanna 1951-ben születtek.

Utolsó éves orvostanhallgatóként, az ötvenes évek elején, Attila bátran hangot adott annak a véleményének, hogy az egyetemen nem marxista filozófiával, hanem csakis orvostudománnyal kellene foglalkozni, és ezért olyan rossz véleményt írtak a káderlapjára, hogy a tanulmányai befejeztével nem tudott orvosként elhelyezkedni. Mentősként dolgozott, amíg egy volt professzora, aki a lipótmezei elmeógyógyintézet élére került, oda nem hívta alorvosnak. Innen került az 1950-es évek végén a Kútvölgyi úti

Tomcsányi Attila
1927–2024

kórházba, ahol nyugdíjba vonulásáig, 1988-ig dolgozott, utóbb főorvosként.

Attila szabad idejét a tanulás és a tudományok töltötték ki. Sok minden érdekelte: a filozófia, a történelem, a nyelvek, az irodalom és a természettudományok is. Érdeklődése felesége 1990-ben bekövetkezett halála után fordult a teológia felé, és ebben is folyamatosan képezte magát. Kedves foglalatossága lett a felkészülés a csütörtök délelőtti bibliaórákra, akár ő adott elő, akár csak hallgatóként szólt hozzá.

Személyesen leginkább ehhez a szálhoz tudok kapcsolódni. 2008 őszén, a gyes után vettem át a nyugdíjas bibliakör vezetését, melyen akkor még Kerekes Titusz bácsival és Attila bácsival hárman végeztük a szolgálatot. Nem tudom, milyen volt a kör azelőtt, de bizonyosan fénykorát élte azokban az években. Nemegyszer huszonötén, harmincan ültük körbe az asztalt, ünnepeltünk minden névnapot, közösen karácsonyoztunk, és mindenki hosszán ott maradt beszélgetni még. De mindemellett ezeknek

az óráknak az igazi tartalmát Attila bácsi hihetetlenül magas színvonalú, teológiaiag nagyon mély és roppant érdekes előadásai jelentették. Nagyon szerettem hallgatni őt. Nagyon szerettem hatodéves hallgatókat bevonni az órákba, hogy – úgymond – lás-sanak csodát. Közülük nem egy maradt ott rendszeresen az órák végén komoly beszélgetéseket, vitákat folytatni a mi Attila bácsinkkal. Az utolsó hétig számíthattunk a

szolgálatára. Őt a szolgálat éltette, nekünk pedig hatalmas segítség volt, hogy minden második hétre ő készült, és mi résztvevőként lehettünk jelen az órákon. Nagyon hálás vagyok ezért.

Mindig azt gondoltam, Attila bácsi örökké fog élni. És örökké fog szolgálni. Most pedig hiszem, hogy örökké él és szolgál Isten örök országában. Legyen áldott az ő emléke!

Tomcsányi Zsuzsanna és Keczkó Szilvia

Túrmezei Erzsébet: **Ha nem teszek semmit sem**

*Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

*Most megnyugoszem,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

*S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,*

*új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

Gyógyítás zenével

Megtiszteltetés, felemelő feladat, de nehéz kihívás, hogy méltó módon emlékezzek meg Dóra néniről, aki az utóbbi években erős szálakkal kötődött a budahegyvidéki gyülekezethez.

Lehetetlenség volna gazdag élete minden részletére kitérni, ezért most néhány életrajzi adat után személyes kapcsolatunk kedves eseményeit elevenítem fel, hogy így őrizhessük meg őt emlékezetünkben.

Gyermekkorában Győrben vendégül láthatták Kodály Zoltánt, aki ezt az üzenetet írta neki: „*Minél jobban énekelsz, annál jobban fogsz zongorázni*”. Szellemileg és fizikailag sérült bátyja, Ernőke nagy szeretettel hallgatta, ahogy Dórika zongorázik.

Dóra előbb zongoratanári, majd pedagógia-pszichológia szakos diplomát szerzett. Egy vonatúton történt sorsfordító beszélgetés nyomán kezdett zeneterápiával foglalkozni. Beteg testvére miatt különleges érzékenységgel fordult a sérült fiatalok felé: Debrecenben és Nyíregyházán rendszeresen tartott nekik foglalkozásokat.

Minket a muzsika kapcsolt össze. Először csak az tűnt fel, hogy az istentiszteletek után Dóra néninek mindig volt valami észrevétele az énekekről, az elhangzott művekről. Az a tudat, hogy ő valóban odafigyel arra, zeneileg mi történik az istentiszteleten, még igényesebb készülésre inspirált.

Bízom benne, hogy lelkészeink megértő mosollyal fogadták, ha azt hangoztatta, ő a zene miatt jár Budahegyvidékre.

Amikor felkereshettem Dóra nénit pasaréti otthonukban, ahová nyugdíjas korukban költöztek, családi kapcsolatok is kiderültek. Az ő édesapjának, Velsz Aladárnak atyai

**Varsasovszky
Jánosné
Velsz Dóra
1939–2024**

barátja volt az én dédapám, Margócsy Emil – mindketten egyházkerületi felügyelők, innen az ismeretség. Néhány háznyira lakik tőlük unokatestvérem, Ferenczi Zsófia – ezért muzsikáltunk együtt a búcsúztató istentiszteleten.

A Budai énekünnep volt az utolsó esemény 2023. november 26-án, amikor – Zsófi és lánya, Kinga támogatásával – Dóra néni el tudott jönni templomunkba. Boldog volt, hogy részese lehetett ennek a gazdag alkalomnak, és együtt énekelhetett a kórusokkal.

A balesete utáni otthoni lábadozása közben meglátogathattam őt januárban. Nagyon várt, felélénkült, sokat mesélt. Kérésére énekeltem neki, és áldással búcsúztam el tőle. De nemsokára érkezett a hír, hogy éppen a névnapja, február 6. előtti hajnalban letehette a földi test terheit.

Gyülekezetünkben március 3-án adtunk hálat Dóra néni életéért – férjével, Jánossal, lányával, Zsuzsával, fiával, Péterrel, négy unokájával és családtagjaival együtt. Hitünk szerint ő már a mennyei kórus hangját hallja: „*Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt!*” (Jel 19,6–7)

Ecsedi Zsuzsa

Télből nyárba

Az elmúlt majdnem fél év gyülekezeti programjainak a felidézése

Az Úr 2024. esztendejét Mátraszentistvánon kezdtük az ifjúsággal (január 2-3.). Volt itt minden: dugigtöltött szállás, cowboy-gulyás, lelki töprengés, vetélkedő, társasjáték, éjféli koccintás, kirándulás, népdaléneklés, még némi havon csúszkálás is.

Az ökumenikus imahéthez kapcsolódó **szereketvendégség január 27-én, szombaton volt nálunk.**

A február 5-i Keresztyén Értelmiségi Fórumon Grecsó Krisztián író beszélt „*Lányos és fiús apák*” című könyvéről.

Az országos hittanverseny gyülekezeti fordulóját február 16-án tartottuk. Ez nagy örömeinkre sok iskolai hittanost vonzott. A mieink közül a legnagyobbak jutottak az országos döntőbe.

Februárban két gyülekezeti hétvége is volt, mindkettő Balatonszárszón. Ezekről külön cikkeinkben emlékezünk meg.

Abőjti időszakban két zenés áhítatunk volt, amelyen igei üzenettel Bence házaspár, lélekemelő muzsikával pedig Németh Zsuzsa és Németh Sándor szolgált.

Az egyházi demokrácia talán legfontosabb eseményét, **a hatévente esedékes általános tisztújítás egyházközségi fordulóját a március 3-i közgyűlésen tartottuk.** Az új tisztségviselők (jelentős részben valóban új) eskütetele és beiktatása egy héttel később történt.

Március 22-én – Sakari Heikkilä vezetésével – egy Tuusulából és Jervenspéből érkezett **tizenfős csoport látogatta meg a templomunkat.**

Köszönjük annak a húsz főnek a fáradozását, akik március 23-án a templomkertben serénykedtek, és a gyülekezeti központ tavaszi nagytakarítását végezték!

A nagyheti időszak minden nevezetesebb napján volt istentisztelet, néhány napon kettő is.

Az április 12-14-i presbiteri hétvégéről külön cikket olvashatnak lapunk hasábjain.

Április 26-28-án (P-V) ifj. Osztóics András vezetésével **ifjúsági kirándulás volt** a „Szlovák Paradicsom”-ba.

Az április 29-i (H) KÉF vendége Fabiny Tamás püspök volt, aki a „*Júdás, az elveszett tanítvány*” című könyvéről beszélt.

Május első hétvégéjén egy tízfős csapat („Kell egy csapat”, többségében gyülekeztünk tagjai, jelentős részben Szabolcsok) **az Ultrabalatonon körbevéltőzta a tavat.**

A május 10-12-i hétvégén Keczkó Pál lelkész két presbiter kíséretében Schrobenausenbe látogatott, az ottani gyülekezet új lelkészének iktatására.

Azon a vasárnapon este még a Lift! Zenekar adott koncertet, ami igazi evangéliumi élményt jelentett mindenkinek, aki meghallgatta.

A pünkösd szombatján (május 18.) tartott konfirmációi vizsgát akkora vastaps fogadta, amekkorát még nem hallott a templomunk (ld. a külön cikket). A konfirmációi istentisztelet szokás szerint másnap, pünkösd vasárnapján volt – kissé hagyománytisztelelőbb, de azért igazi ünnepi formában.

Osváth Szabolcs

Gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján
11.15 órákor

Könnýűzenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján
11.15 órákor

GYERMEKBIBLIAKÖR

Minden hónap 2., 4. és 5. vasárnapján
10.00 órákor

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órákor
Csütörtökön 10.00 órákor

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus

HITTANÓRÁK

Hétfőn 17.00 órákor óvodások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

Havonta egy csütörtök este 18.30 órákor
– megbeszélés szerint

Ifjúsági óra

Pénteken 17.00 órákor

Konfirmációi előkészítés

Csütörtökön 16.00 órákor

HÁZASPÁROS KÖR

Havonta egy csütörtök este 19.00 órákor
– megbeszélés szerint

BABA-MAMA KÖR

Havonta két péntek délelőtt
– megbeszélés szerint

Tanévzáró istentisztelet és kerti összejövetel 2024. június 16. 10.00 órákor

A nyári időszakban nem tartunk hétközi alkalmakat és alternatív istentiszteleteket. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk vasárnaponként 10 órára!

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA, MEGJELENIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Keczkó Szilvia

hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.